

El papa Francesc té tota la raó

Dg, 15/06/2014 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

He llegit amb atenció i interès la llarga entrevista que Henrique Cymerman, corresponsal de La Vanguardia a Jerusalem, a fet al papa Francesc. Estic molt d'acord amb la majoria de coses que diu. Com a resum general, destaquen afirmacions del tipus *"crec que Jesús vol que els bisbes no siguem prínceps, sinó servidors"*; *"l'economia es mou per l'afany de tenir-ne més i, paradoxalment, s'alimenta una cultura del descart"* i a continuació enumera els diferents descarts que es donen en la societat moderna. Adverteix que *"el pensament únic ens treu la riquesa d'un diàleg entre persones. La globalització ben entesa és una riquesa"*. Destaca que *"la política és una de les formes més elevades de l'amor, de la caritat"* i, amb l'afirmació sobre Benet XVI de que *"ha deixat una porta, ha creat la institució dels papes emèrits"*, pot deixar entreveure que aquesta pot ser també una opció per ell, especialment quan afirma *"jo faré el mateix"* i per això vol *"demanar al Senyor que m'il·lumini quan arribi aquest moment"*.

El que els molts diaris han destacat amb grans titulars és la seva resposta a la pregunta *"¿l'amoïna el conflicte entre Catalunya i Espanya?"*. De la seva llarga resposta, crec que és la segona més llarga de tota l'entrevista, es destaca amb èmfasi la següent afirmació *"la secessió d'una nació s'ha d'agafar amb pines"*. No obstant, per ser més fidels al que diu el papa, la seva resposta exacte és *"Cal estudiar-ho un per un. Escòcia, la Pedània, Catalunya ...N'hi haurà que seran justos i n'hi haurà que no ho seran, però la secessió d'una nació sense un antecedent d'unitat forçosa s'ha d'agafar amb moltes pines i analitzar-ho en tots els aspectes"*.

Les paraules del papa Francesc són perfectament aplicables a Catalunya sense moure cap coma. 1714 és la referència indiscutible sobre la imposició d'una unitat forçosa de Catalunya a Espanya i l'anul·lació dels seus drets polítics i lingüístics que configuraven la seva identitat nacional. Alguns diaris destaquen interessadament un fragment de les paraules del papa Francesc traient-les del seu context per tal de fer-les encaixar a l'opció que patrocinen des de la seva línia editorial. De tal manera que, en aquesta ocasió, es fa realitat aquella expressió de que un text sense el seu context, és un pretext. Els procés de recuperació de la sobirania de Catalunya no ha estat qüestionat pel papa Francesc. Al contrari, l'afirmació de la sobirania nacional de Catalunya, i els seus antecedents de ngeaci és perfectament coherent amb les paraules del papa, especialment quan parla *"de la unitat forçosa"*. En qualsevol cas el que cal, és seguir fent pedagogia perquè tothom, i entre ells el mateix papa Francesc, vegi aquesta coherència.